

"CUIUL DACIC" sau "CUIUL LUI PEPELEA"

Publicat de Arim

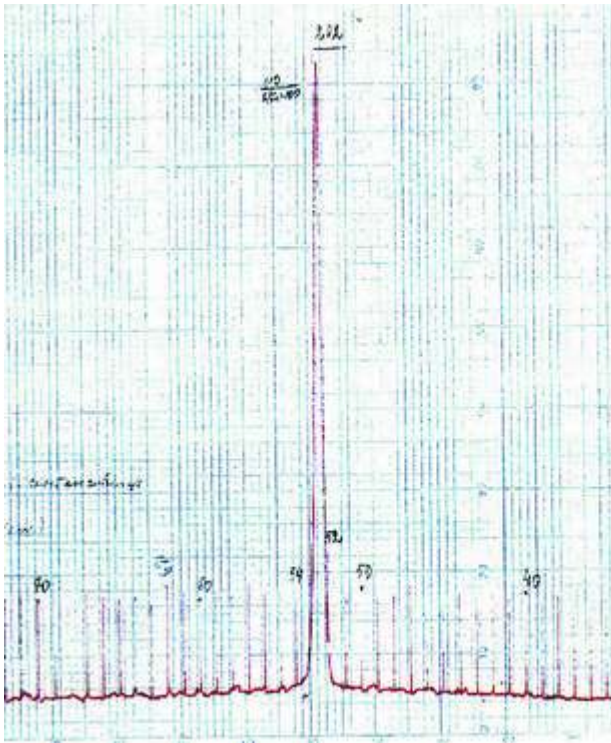

Fig.70.

Spectrograma fierului, pur, dacic, care nu vrea sa rugineasca nici dupa mai mult de 2000 de ani. Cercetare realizata in 1995 de Gh. Kiosse, G. Volodin, D. Grabco, C. Posteuca, N. Malcoci, I. Andronic sub conducerea d-lui acad. Sergiu Radautan. Faptul ca in mai 1995 dl. profesor Ioan Glodariu, seful santierelor din Muntii Orastiei, i-a dat lui Andrei sa studieze un cui

dacic, care nu vroia sa rugineasca de peste 2000 de ani, in umezeala si intemperiiile unui sanctuar dac de la Racos, din Persani, nu l-a impiedicat pe acelasi Andrei Vartic sa gaseasca o lupa (bolovan) din acelasi alfa-fier pur tocmai la Pestera Bodii. Distanta dintre Racos si Pestera Bodii fiind de peste 100 km. Ciudati si acesti stramosi ai nostri, care atinsesera perfectiunea in obtinerea si protejerea fierului si nu numai a fierului dar si a aurului, pe care nu-l foloseau nici pentru podoabe, nici pentru monede si pe care, totusi, il adunau in cantitati uriase).

*Andrei Vartic, Magistralele tehnologice ale civilizatiei dacice, Ed. Basarabia, 1998.

Pe data de 4 septembrie 1997 soseam la Chisinau sa-mi intilnesc un prieten, Tudor Pantiru - fostul Ambasador al Republicii Moldova la Natiunile Unite, si sa ma reped pina la Orheii Vechi, din ratiuni sentimentale familiale. Am intilnit o

multime de oameni minunati dar povestea unuia dintre ei mi s-a parut deosebit de interesanta. L-am cunoscut pe Andrei Vartic, de profesie fizician-spectroscopist, un pasionat al istoriei dacilor, care-mi spunea: "Este trist sa stai de vorba cu "profesori universitari in arheologie" care sapa tot cu lopata veche de 20-40-100 de ani si nimic altceva, mentinand cercetarea arheologica, in Romania, pe pozitii aproape paukeriste, negind or refuzind sa vada radacinile extraordinare pe care romanii o au in civilizatia lumii". A face azi cercetare arheologica fara laboratoare de teren, care sa-i spuna cercetatorului ce roca sapa, ce compozitie are cutare caramida sau ciob, fara acces la Internet, la cele mai solide baze de date, fara urmarire prin satelit a ceea ce se intimpla in Carpati (ca de pilda misterioasele "arsuri"), fara o echipa solida multi - disciplinara incluzind sociologi, etnologi, istorici, medici, economisti, este in cercetarea arheologica moderna un fel de a

juca turca pe rampa de lansare a unei rachete, nevazind altceva decit tuiul. L-am intrebat cum de ajuns sa fie asa de pasionat de daci, la care Andrei mi-a raspuns: "Pe vremea cind eram student in anul I la Fizica, in 1966 la Leningrad, unchiul meu, Grigore Constantinescu - absolvent al Sorbonei, mi-a facut cadou cartea lui Daicoviciu "Dacii" - pe atunci o carte interzisa pe teritoriul Republicii Socialiste Sovietice Moldovenesti. Am devenit asa de indragostit de acei Daci, incit imediat dupa colapsarea imperiului sovietic, am fugit repede "Acasa" in Muntii Orastiei, ca sa-i intilnesc pe Daci ori pe urmasii lor."

Ce a realizat Andrei Vartic, in expeditia sa, este formidabil. Acesta descifreaza Topografia Dacica, redescopera Metalurgia Dacica - cea mai avansata din lumea antica, descrie materialele de constructie dacice, in special Betoanele Dacice, vorbeste despre Cosmogonia Dacica, Moralitatea la Daci si

ce este cel mai important ii redescopera pe Daci, scriind carti ca: "Ospetele Nemuririi", "Enigmele Civilizatiei Dacice", "Fierul-Piatra, Dacii-Timpul", "Magistralele Tehnologice ale Civilizatiei Dacice", publicindu-si cercetarile chiar si in conferinte NATO. El, Andrei Vartic, ridica valul nepasarii de pe trecutul nostru dacic. In timp ce se plimba, acum 7-8 ani, in jurul Movilelor Ciclopice de la Sona, descopera in huma acestora o veritabila Ghiara de Sfinx; fiind un om corect, el cheama Institutul de Arheologie din Cluj, care, trimite pe cineva pe soseste peste noapte, o ridica si ... dispare. "Ei, asa or fi legile pe aici" si-a spus Andrei, putin necajit ca ei, arheologii, nu au discutat si cu el. Era vara, frumos, papadii galbeme peste tot cind Andrei gaseste calupuri de fier dacic de peste 40kg si din nou corect ii anunta pe "tovarasii" arheologi care vin, iau si ... pleaca. Tot el gaseste in sanctuarul dacic de la Racos, Cuie Dacice si din nou "echipa" de

bravi arheologi romani (?) soseste in frunte cu dl. prof. dr. Ioan Glodariu si il felicita, iau Cuiele Dacice, nu inainte de ai da "cadou" si lui Andrei ... un Cui Dacic "cu tema" sa-l cerceteze. Andrei trece cu Cuiul peste granita, acasa, de cealalta parte a Prutului, la ceilalti romani. urmasi ai acelorasi Daci, dar despartiti de niste politicieni care i-au convins pe istoricii moldoveni ca ei ar fi de un alt neam si ca ar vorbi si o alta limba, diferita, Moldoveneasca, care ar avea si niste foarte mici asemanari cu Limba Romaneasca, dar prea mici pentru a fi luate in considerare. Dar ei politicienii din dreapta si din stinga Prutului, cind se intilnesc, uita ca nu folosesc traducatori, ba de multe ori sint veri ori cumnati, avind si aceleasi nume.

Dar sa revenim la Andrei Vartic. Se facuse iarna la Chisinau, intr-o zi ningea, in alta ploua, iar el, Andrei, intr-una din dupa amieze se uita cind pe geam, afara la ploaie,

cind la Cuiul Dacic vechi de peste 2000 de ani, primit ca "tema de lucru", care nu era nici mincat, nici acoperit de rugina, o adevarata minune. Astfel incepe istoria acelui Cui Dacic, Cui al lui Pepelea (spun eu), primit de la profesorul roman, de arheologie, de din dreapta de Prut . Andrei ia cuiul si fugе cu el la Institutul de Metalurgie de la Balti unde, minune, X-Ray-ul arata ca, acel cui de peste 2000 de ani, acel Cui Dacic care nu vrea sa ruginеasca, avea in componenta lui nici mai mult nici mai putin decit alfa-fier pur de 99,97%; nici urma de impuritati, adica de compusi ai carbonului ce ramin de la prelucrare. O "Minune Antica", care va atrag atentia ca se poate obtine numai in conditii speciale de laborator sau in cosmos! Pina la ora actuala sint cunoscute in lume numai doua exemple de astfel de fier antic: stilpul de fier de la Delhi si un disc din Mongolia, datat din secolul IX, cercetat si in laboratoarele de la NASA cit si la Universitatea Harvard.

Specialistii spun ca procesul modelarii unui obiect din fier pur este mult mai complicat chiar decit obtinerea lui, data fiind posibilitatea introducerii in el a unor impuritati. Discul din Mongolia putea fi modelat doar in cosmos, sustin specialistii de la NASA, iar cercetatorii de la Chisinau aveau aceasi parere despre Cuiul Dacic.

Andrei, pragmatic, mai neincredator, a fugit cu Cuiul la Leningrad, la Institutul Metalurgic caci, fier a pur, o fi el dar poate ca suprafata lui sa fi fost vopsita cu vre-o vopsea speciala "dacica", ca sa nu rugineasca. La Leningrad cercetatorii au mai descoperit o minune, despre care va voi vorbi mai tirziu. Vrind sa verifice minunea, Andrei ia "Cuiul lui Pepelea" si fuge la Moscova. Si de asta data rezultatul a fost acelasi: Cuiul Dacic care nu vroia sa rugineasca de peste 2000 de ani, format din alfa-fier pur in proportie de 99,97% era acoperit, nu cu vopsea ci cu 3 straturi

moleculare, perpendiculare, care-l protejau impecabil, pastrindu-i puritatea, aceste trei straturi fiind, tineti-va respiratia va rog:

1. suprafata - Magnetita " Fe_3O_4 "

2. oxid de fier " FeO "

3. alumo-silicati.

Prin cercetarile efectuate de profesorul Kiosse si doctor Galina Volodin, utilizind metode de iradiere ci X-Ray aplicate la pelicule subtiri de semiconductori (asa numitele unghiuri mici) s-a putut observa peliculele protectoare despre care am vorbit mai sus. Profesor Daria Grabco a studiat la microscop microstructura deosebita a fierului dacic si a mai observat ca acest fier are fouda straturi de "domene", unul central si unul de suprafata. Domenele, si aici este "ciudatenia", sint orientate perpendicular unul pe altul asta insemnind ca, mai intii s-a solidificat (in cimpul magnetic al Pamintului) stratul interior, apoi, peste el s-a

aplicat in stare lichid! un alt strat, care s-a solidificat si el, dar ... in alta pozitie fata de cimpul magnetic al Pamintului!!!

Ei domnilor si asta se intimpla acum peste 2000 de ani, intr-o tara salbatica, populata de tarani daci, primitivi si salbatici. Cuceriti mai tirziu de romani (numai 14% din teritoriul Daciei) care au sosit cu o "mica" armata de 150,000 de legionari si carora le-au trebuit mai mult de 6 ani sa cucereasca ce ... citiva kilometri din Spatiul Dacic. Oare s-a intrebat cineva cum a putut rezista in fata Romei, o simpla civilizatie taraneasca? De ce se temeau romanii de daci? De ce Caesar si Burebista au murit in acelasi timp? De ce, de la moartea lui Caesar (care dorise sa porneasca razboiul impotriva dacilor) si pina la cucerirea a numai 14% din Dacia, de catre Traian, au mai trebuit sa treaca 150 de ani? De ce in toti acesti 150 de ani romanii si dacii nu s-au avintat in conflicte directe? De ce nici o armata romana nu pleca la razboi

fara sa aibe cel putin un Doctor Dac cu ea?
Ce or fi avut de impartit ei dacii si romanii
ca acestia din urma, dupa cucerirea unei
bucati asa de neinsemnate din teritoriul
Daciei, sa declare cea mai lunga sarbatoare
cunoscuta pina in zilele noastre, o sarbatoare
de nici mai mult nici mai putin de 123 de
zile, in care poporul roman putea sa manince
si sa bea gratuit pe socoteala statului ... 123
de zile? Ce or fi sarbatorit de fapt romanii?
Astfel se demonstreaza ca ei Dacii au lasat
documente mult mai rezistente in fata
macinarii timpului decit cele ale anticilor
Greci sau Romani, dar in alt limbaj decit in
cel scris-vorbit. Limbile sint si ele supuse
distrugerii, alfabetele la fel.

Ca dacii ne-au lasat mostre de "civilizatie"
extraordinara ca:

- Betoane perfecte nedistruse de timp, apa si
intemperii de peste 2000 de ani

- Metalurgie mai avansata decit ceea din zilele noastre - cuie care nu ruginesc de 2000 de ani, calupuri de fier de 40 kg, cind romanii nu puteau sa topeasca in cuptoarele lor bucati mai mari de 25kg.

- Modelele Matematice de la Gradistea Muscelului si desigur cele Topografice, prin asezarea "asa ziselor cetati" din Muntii Sureanului, Cindrelului, Persanilor (Racos) intr-o ordine perfect geometrica de invidiat chiar si azi.

Dar nimanui, se pare, ca ii pasa acolo sus, la nivel "profesoral" de acesti daci, iar Andrei Vartic in loc sa gaseasca nu intelegere ci dorinta arzatoare din partea compatriotilor romani, sa nu fie nevoit sa se duca in Rusia cu acel "Cui al lui Pepelea", spre a-i cerceta misterele. De ce nu s-a oferit Institutul de Metalurgie din Romania sa faca studii, daca nu din sentiment patriotic, macar interes stiintific? Pe Andrei Vartic l-a chemat si presedintele de atunci, Ion Iliescu, pentru o

intrevedere de 15 minute, care a durat o ora si jumatate, urmata de promisiuni – dar guvernul s-a schimbat!

Istoria poporului nostru Carpato-Dunarean nu a fost scrisa inca, iar Sarmisegetuza este inca un mister acoperit de paminturi care poate ca o protejaza. Unii spun ca numele ei vine de la Sarmis e (si) Getuza, altii mai initiati in tainele Vedice il citesc Sarmi Seget Usa, adica "Eu ma grabesc sa curg" (in sanscrita). Din nefericire azi pling si caprele din Muntii Orastiei de mizeria ce domneste in "Zona Sacra" a Sarmi-Segetusei. Excavatii cu buldozere, nepasare, chiar reavointa iau locul a ceea ce ar fi trebuit sa fie declarata rezervatie a cetatilor dacice din Muntii Sureanului. Ce nume ciudat si acest Sureanului, ce o fi insemnind domnilor arheologi, istorici, lingvisti?

Il citez din nou pe prietenul meu Andrei Vartic, care spunea ca "Lipsa idolilor in asezarile dacilor din Muntii Suryanului

(Surya, zeul soarelui la indienii arhaici, urmasi ai arienilor Carpato Danubieni, spun eu) ne duce cu gindul la Marele creator Divin, al poporului dac, Daksha, zapacit si el de Creatia sa, aflata in contiuna, ireversibila si cuantificata descoperire a Drumului Frumos, s-a indragostit de ea. De aceea el daco-romanul cind spune "buna ziua" de fapt spune "Bun e Dyaus". El Dyaus Pitar (pitar - cel ce aduce pita - in sanscrita) a fost primul mare zeu al arienilor (indo-europeni cum se mai spune). De la el se trage Zeus, Saturn, si intorcindu-ne la cea mai veche, poate, poveste a genezei cind Zeului Suprem i-a placut Pamintul a dat nastere prin respiratia sa celor 7 zei ai genezei lumii, avindu-l conducator pe Marele Zeu Daksha. Acesta dupa ce s-a uitat peste tot pe pamint a gasit un loc unde ape albastre tisneau din munti impaduriti, dealuri blinde ii inconjurau, acoperite de covoare verzi de iarba, unde clima era blinda si ... in timpul noptii a populat acest spatiu sacru cu primii

10,000 de fii, fii lui iubiti Dacii "the chosen people".

"Bun e Dyaus" domnilor daco-romani,
treziti-va si va redescoperiti trecutul pina nu
vi-l fura or distruge altii, daca nu o veti face
voi insisi.

(Dr. Napoleon Savescu)

Articol preluat de pe <http://dacia.8m.net/>